

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 15/2019
27.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Радмиле Драгичевић Дичић, Мирољуба Томића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 537/19 од 17.09.2019. године против пресуде Прекршајног суда у Београду 75 Пр 53283/18 од 09.01.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда 5 Прж 14643/19 од 12.07.2019. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 27.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УСВАЈА, УКИДАЈУ СЕ** пресуда Прекршајног суда у Београду 75 Пр 53283/18 од 09.01.2019. године и пресуда Прекршајног апелационог суда 5 Прж 14643/19 од 12.07.2019. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) и став 2. тач. 1), 3) и 4) у вези члана 157. став 1, члана 158, члана 159. став 1. и члана 187. ст. 4-8. Закона о прекршајима и предмет враћа Прекршајном суду у Београду на поновно одлучивање.

Утврђује се да је пресудом Прекршајног суда у Београду 75 Пр 53283/18 од 09.01.2019. године и пресудом Прекршајног апелационог суда 5 Прж 14643/19 од 12.07.2019. године повређен закон у корист окривљених и то одредба члана 264. став 1. тачка 9) Закона о прекршајима, јер није одлучено о захтеву за покретање прекршајног поступка у целини.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 75 Пр 53283/18 од 09.01.2019. године окривљени "АА" ДОО са седиштем у ... као правно лице, ББ са пребивалиштем у ..., Градска општина ..., као одговорно лице у правном лицу на позицији и законског заступника до 11.04.2018. године, и ВВ са пребивалиштем у ..., место ..., као одговорно лице у правном лицу на позицији и законског заступника до 11.04.2018. године, оглашени су одговорним што је дана 13.09.2018. године у поступку канцеларијске контроле утврђено да нису у законом прописаном року поднели појединачне пореске пријаве за порез и доприносе по одбитку ППП ПД, за март 2018. године до 30.04.2018. године, што је утврђено службеном белешком број ../18, чиме су поступили противно

одредби члана 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, чиме је окривљено правно лице учинило прекршај кажњив по члану 177. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, а окривљена одговорна лица прекршај кажњив по члану 177. став 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Истом пресудом суд је окривљеном правном лицу за учињени прекршај изрекао опомену, а окривљена одговорна лица у правном лицу осудио на новчане казне у износу од по 10.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене казне и окривљени су обавезани на сношење трошкова поступка и то окривљено правно лице у износу од 5.000,00 динара, а окривљена одговорна лица у правном лицу у износу од по 1.500,00 динара, под претњом принудног извршења.

Поступајући по жалби браниоца окривљеног ББ из ..., Прекршајни апелациони суд је пресудом 5 Прж 14643/19 од 12.07.2019. године жалбу браниоца окривљеног одбио и пресуду првостепеног прекршајног суда у односу на овог жалиоца потврдио.

Против пресуде Прекршајног суда у Београду 75 Пр 53283/18 од 09.01.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда 5 Прж 14643/19 од 12.07.2019. године Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тач. 9) и 14) став 2. тач. 1), 3) и 4) у вези члана 157. став 1, члана 158, члана 159. став 1. и члана 187. ст. 4-8. Закона о прекршајима. Указује да је захтевом за покретање прекршајног поступка који је поднело Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Савски венац окривљеном правном лицу и одговорним лицима у правном лицу стављено на терет да нису у законом прописаном року поднели појединачне пореске пријаве за порез и доприносе по одбитку ППП ПД за март 2018. године до 30.04.2018. године и април 2018. године до 31.05.2018. године. Изреком првостепене прекршајне пресуде, међутим, окривљени су оглашени одговорним само за неподношење пореске пријаве за март месец 2018. године, док о осталом делу захтева за покретање прекршајног поступка није одлучено, а чиме су учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тач. 9) и 14) Закона о прекршајима. Наводи и да је у захтеву за покретање прекршајног поступка правилно наведено да је окривљени ББ био заступник окривљеног правног лица до 11.04.2018. године, а да је од 11.04.2018. године законски заступник био окривљени ВВ. Међутим, у изреци првостепене прекршајне пресуде наведено је да је и ВВ био законски заступник окривљеног правног лица до 11.04.2018. године, што изреку чини нејасном и контрадикторном, па је тиме учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима. Истиче да окривљени ББ није саслушан, зато што му позив ради саслушања није био уредно достављен. Ово стога што је позив достављен само на адресу окривљеног правног лица дана 23.11.2018. године када окривљени ББ више није био радно ангажован у овом правном лицу јер му је радни однос престао пре тога дана 02.04.2018. године, што произлази из споразума о престанку радног односа који је закључен 30.03.2018. године и решења Агенције за привредне регистре од 11.04.2018. године којим је усвојена регистрациона пријава о промени података тако што се брише име ББ на функцији директора а уписује име ВВ на функцији директора са даном 11.04.2018. године. Указује да је на тај начин суд поступио супротно одредби члана 157. став 1, члана 158, члана 159. став 1. и члана 187. Закона о прекршајима, те да је повредио право окривљеном ББ на одбрану и починио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 1) и 4) Закона о прекршајима.

Другостепени суд ове повреде не отклања већ у побијаној другостепеној прекршајној пресуди одбија жалбу браниоца окривљеног ББ закључујући да су наводи којима се указује да му је повређено право на одбрану неосновани јер је окривљеном позив уручен на радном месту на адресу окривљеног одговорног лица, предајом лицу овлашћеном за пријем поште чиме се сматра да је достављање извршено на основу одредбе члана 159. Закона о прекршајима. Наводи да су разлози првостепене пресуде нејасни и контрадикторни стога што суд најпре констатује да окривљени нису изнели своју одбрану јер се нису одазвали на уредно уручене позиве нити су своју одбрану доставили у писаном облику, а потом наводи да је суд брижљиво оценио све изведене доказе појединачно и у међусобној вези као и у вези са датом одбраном окривљених у којој одбрани нису навели ни једну од законских околности која бих их ослободила од одговорности за прекршај који им се поднетим захтевом за покретање прекршајног поступка ставља на терет. Предложио је да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде у смислу члана 286. став 1. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр. 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Из списка предмета произлази да је Министарство финансија, Пореска управа, Филијала Савски венац поднело 20.09.2018. године захтев за покретање прекршајног поступка против правног лица АА са седиштем у ..., улица ..., одговорног лица ББ, законског заступника у периоду до 11.04.2018. године, са пребивалиштем у ..., и одговорног лица ВВ, законског заступника у периоду од 11.04.2018. године, са пребивалиштем у ... – ..., зато што нису у законом прописаном року поднели појединачне пореске пријаве за порезе и доприносе по одбитку – ППП ПД за март 2018. године до 30.04.2018. године и април 2018. године до 31.05.2018. године, што је утврђено у поступку канцеларијске контроле службеном белешком од 13.09.2018. године, чиме су поступили супротно одредбама члана 51. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање, због чега постоји основана сумња да су учинили прекршај из члана 177. ст. 1. и 6. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Поступајући по поднетом захтеву, Прекршајни суд у Београду је решењем од 23.11.2018. године покренуо прекршајни поступак. Након спроведеног прекршајног поступка донета је побијана првостепена пресуда којом су окривљено правно лице АА са седиштем у ..., окривљени ББ одговорно лице у правном лицу, на позицији и законског заступника до 11.04.2018. године, и окривљени ВВ одговорно лице у правном лицу на позицији и законског заступника до 11.04.2018. године оглашени одговорним, па је окривљеном правном лицу изречена опомена, а окривљеним одговорним лицима изречене су новчане казне у износу од по 10.000,00 динара. Из списка предмета произлази и да у прекршајном поступку окривљени ББ није саслушан. Првостепени суд је у образложењу побијане пресуде с тим у вези навео да окривљени (дакле и окривљени ББ) своју одбрану нису изнели јер се на уредно достављене позиве

нису одазвали нити су доставили писану одбрану од дана пријема позива који им је са копијом захтева за покретање прекршајног поступка достављен 23.11.2018. године, што произлази из доставнице која је својеручно уредно потписана од стране примаоца и оверена печатом окривљеног правног лица. Даље је наведено да је суд ценио све изведене доказе појединачно и у међусобној вези, као и у вези са датом одбраном окривљених у којој одбрани нису навели ни једну од законских околности која би их ослободила од одговорности за прекршај који им се поднетим захтевом за покретање прекршајног поступка ставља на терет. Ценећи навод жалбе браниоца окривљеног ББ да је окривљеном ББ повређено право на одбрану јер му позив за саслушање није уручен у складу са законом, другостепени прекршајни суд је у побијаној другостепеној пресуди навео да је жалбени навод неоснован јер је овом окривљеном, који је био одговорно лице у окривљеном правном лицу до 11.04.2018. године, позив уручен на адреси окривљеног правног лица, на радном месту, предајом писмена лицу овлашћеном за пријем поште, чиме се на основу одредбе члана 159. став 1. Закона о прекршајима сматра да је достављање извршено.

Имајући у виду изложено, основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је изрека првостепене пресуде неразумљива чиме је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима на коју се у захтеву за заштиту законитости указује. Ово стога што је у изреци побијане првостепене пресуде наведено да је окривљени ВВ одговорно лице у окривљеном правном лицу на позицији законског заступника до 11.04.2018. године док из захтева за покретање прекршајног поступка и стања у списима произлази да је он законски заступник и одговорно лице у окривљеном правном лицу почев од 11.04.2018. године.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује и да су разлози наведени у образложењу побијаних пресуда нејасни и контрадикторни, те да су судови погрешно применили одредбе прекршајног поступка и повредили право одбране окривљеног ББ, који није саслушан пре доношења одлуке, чиме су починили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 1), 3) и 4) Закона о прекршајима. Ово стога што ББ према стању у списима од 11.04.2018. године више није био законски заступник нити одговорно лице у окривљеном правном лицу, па му позив за саслушање са захтевом за покретање прекршајног поступка није могао бити уредно достављен након тог датума, дана 23.11.2018. године, на адресу окривљеног правног лица предајом лицу овлашћеном за пријем поште на начин како се наводи у побијаним пресудама. Контрадикторни су и разлози из образложења побијане првостепене пресуде у којој се констатује да окривљени нису дали одбрану, а потом наводи да је суд ценио све изведене доказе појединачно и у међусобној вези као и у вези са датом одбраном окривљених.

С озбиром на све изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан па је на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у ставу првом диспозитива, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује и да је побијаним пресудама повређен закон односно учињена битна повреда одредбе прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 9) Закона о прекршајима

којом је прописано да битна повреда одредаба прекршајног поступка увек постоји ако суд није у целости одлучио о захтеву за покретање прекршајног поступка. Ово стога што из захтева за покретање прекршајног поступка произлази да је окривљенима стављено на терет да нису у законом прописаном року поднели појединачне пореске пријаве за порез и доприносе по одбитку ППП ПД за март 2018. године до 30.04.2018. године и април 2018. године до 31.05.2018. године, док су изреком првостепене прекршајне пресуде окривљени оглашени одговорним само за неподношење пореске пријаве за март месец 2018. године, а о осталом делу захтева за покретање прекршајног поступка није одлучено.

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд је нашао да је побијаним пресудама повређен закон тако што је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 9) Закона о прекршајима, па је на основу одредбе члана 287. став 4. у вези са чланом 288. став 1. Закона о прекршајима одлучио као у ставу другом диспозитива ове пресуде. Наиме, захтев за заштиту законитости је у овом делу подигнут на штету кажњених, због чега је Врховни касациони суд утврдио да постоји повреда закона не дирајући у правноснажну пресуду.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 27.11.2019. године, Прзз 15/2019

Записничар,
Драгица Вранић, с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић